

var folkeskoleforliget fra 1993. Det blev brudt, fordi regeringen ikke ville stå ved det, der stod i folkeskoleaftalen, og som stod i loven, nemlig at kommunerne er forpligtede til at give modersmålsundervisning under bestemte betingelser.

Forliget er også historisk, fordi det jo altså er første gang, hvad jeg allerede har bemærket, at Det Konservative Folkeparti er med. Det er også første gang, at vi er nogle partier, der ikke er med. Det er så netop heller ikke overraskende, at forligets indhold og lovforslaget her har en anden karakter.

Hvis vi ser på alle de aftaler og store reformer, der er gennemført i 1900-tallet, så kan vi konstatere, at der for det første var tale om en mindre opdeling af eleverne efter fagligt standpunkt, for det andet var der mindre vægt på karaktergivning og eksaminer og for det tredje øget indflydelse og ansvar til skolerne, forældrene og lærerne.

Det her forlig bryder jo ikke med alle principperne, men der er i hvert fald på nogle områder – ikke mindst i spørgsmålet om, hvor ansvaret ligger – tale om et brud i forhold til den tradition, der var udviklet i 1900-tallet, og det er altså fra 1903 til og med 1993.

Det er i højere grad staten, det er i højere grad Undervisningsministeriet, der nu har ansvaret, og det har de via de statsligt bindende trinmål, og det er jo altså, uanset hvordan man ellers har det med det, selvfølgelig en delvis imødekomme af Det Konservative Folkepartis og vel også Dansk Folkepartis ønsker. Det er jo så et eksempel på, at her fik Det Konservative Folkeparti, som ellers ikke har haft så megen fornøjelse af regeringssamarbejdet, desværre klare indrømmelser.

Forliget er også udtryk for, at Socialdemokratiet var villigt til at være tilfreds med det, der kom ud af det, og i den forbindelse også så bort fra, at det kunne være fornuftigt, at man holdt sammen med de forligspartier, som var i det gamle forlig.

Så er det også klart, at det spillede en rolle, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, at Danmarks Lærerforening valgte at spille en rolle i den her forbindelse, hvilket jeg nok vil sige ikke nødvendigvis var det fornuftigste. Ud fra en angst for, at man skulle få et smalt forlig, forsøgte de at presse nogle partier ved at sige: Det er bedre, I går ind, så er det da ikke så slemt, som hvis I ikke er der. Men godt er det jo ikke nødvendigvis.

Folkeskolen står over for mange udfordringer i de kommende år, og det vil jeg sige at det bidrager forliget og lovforslaget kun begrænset til at klare. Det er spørgsmålet først og fremmest om at bryde den sociale arv; det er spørgsmålet om at gøre folkeskolen rummelig.

I forbindelse med at netop forliget kom i stand på baggrund af et forlig, der blev brudt, nemlig i forhold til modersmålsundervisningen, må man sige, at der ikke er meget i det her, for at sige det mildt, som giver anledning til at sige, at man gør noget specielt for integration af nogle af de børn og unge i vores samfund, som har brug for integration og tilpasning til det danske samfund, og her var det, at folkeskolen skulle have spillet en helt central rolle.

Kl. 16.35

Den rummelige folkeskole er noget af det, vi lægger helt afgørende vægt på. Vi lægger også meget vægt på, at lærernes efteruddannelse er i orden, og man må sige, at det er der heller ikke meget af, for også at sige det meget mildt.

Det, der er afgørende ved en folkeskole, er, at den er god, engagerende, har engagerede lærere, der er rummelige, har en dygtig skoleledelse, sådan at man kan fremme de kreative og skabende tendenser, der er hos børn, og som man da heldigvis ikke som voksen kan fratage dem. Der gøres ellers en indsats for det i nogle tilfælde, kan man sige. Derfor er det vigtigt, at man bidrager til at udvikle den enkelte elevs alsidige og personlige udvikling.

I den forbindelse mener vi afgjort ikke, tværtimod, at de statsligt fastlagte mål bidrager dertil. Det er udtryk for en centralisme, det er udtryk for en systemtænkning, hvor man altså tager noget af ansvaret væk fra det lokale område.

Det er godt nok, at man får flere timer i bestemte fag, men det er mærkeligt, at vi i dag i 2003 afskaffer en af timerne i faget samfundsfag. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet er klar over, at det er et problem. Det regner vi så med at det kompenserer de for, når der engang skal laves ændringer i gymnasieordningen. Det, man ikke fik her, skal man så have et andet sted. Vi bidrager gerne, vi kunne desværre ikke i det her tilfælde, fordi Socialdemokratiet valgte at gå alene og lave et forlig midt om natten, som vi ikke kunne tilslutte os, når det havde det indhold og var på de betingelser.

Derfor stemmer vi imod lovforslaget.